

การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*

People Participation In Local Development Tourism of Cha – Am Municipality, Cha – Am District, Petchaburi Province

รัฐ กันภัย (Radh Kunphai)**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 395 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.928$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.931$)
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน
4. ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเทศบาล และข้าราชการส่วนท้องถิ่น

* โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ดำเนินการโดยสถาบันวิจัยและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

The Project training curriculum of development personal in the research by Faculty of Arts and Culture in Phetchaburi Rajabhat University

** อาจารย์สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Public Administration in Phetchaburi Rajabhat University

จากการวิจัยนี้ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยในการเข้าไปมีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม แผนพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to; 1) determine level of people's participation the local tourism development plan of the Cha-am municipality, 2) examine factors related to the people's participation in the local tourism development plan of the Cha-am municipality, 3) compare the difference in participation of the people with different personal factors in the local tourism development plan of the Cha-am municipality, and 4) identify the problems and suggestions relating to the people's participation in the tourism development plan of Cha-am municipality. The samples used in this study consisted of 395 people randomly selected from those residing in the Cha-am municipal area. A questionnaire was used for data collection. The data were analyzed statistically for percentage, mean, and standard deviation. Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, t-test, and F-test were applied for testing.

The results of the research were as followings:

1. The participation of people in the local tourism development plan of the Cha-am municipality was in an average level as overall.
2. Both internal and external factors had a positive relationship, at a very high level, significantly at the level of 0.01 with people's participation in the local tourism development plan ($r=0.928$ and 0.931 respectively).
3. The people who are different in gender, educational level, occupation, income, and length of time residing in the area had different participation in the local tourism development plan significantly, whereas difference in age did not yield any different participation in the local development plan.
4. The problem and suggestion involving in the people's participation in the local tourism development plan of Cha-am municipality was that the municipality did not give opportunity for majority of people to participate in planning, except few municipal board members and the administrative officials.
5. The research findings revealed that the people in the municipal area did not have a chance, or if there's little chance to participate in the local tourism development plan of the Cha-am municipality.

Keyword: Participation, Local development plan

บทนำ

แนวคิด "การมีส่วนร่วมของประชาชน" เป็นหลักการที่ภาครัฐตื่นตัวให้ความสำคัญอย่างจริงจังในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เกิดจากการที่ภาครัฐไม่สามารถดำเนินการพัฒนาโครงการต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้ ทั้งที่โครงการเหล่านั้นเป็นโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องทางด้านต่างๆ ร่วมระดมสมองกำหนดวิธีการแล้วก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น แม้จะใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยก็ไม่สามารถแก้ปัญหาให้หมดไปได้ ทำได้เพียงชะลอระยะเวลาชะลอความรุนแรงเท่านั้น ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นทั่วโลกแม้กระทั่งประเทศที่ได้รับการยกย่องว่าเจริญแล้วในทวีปยุโรปหรืออเมริกาก็ตาม ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่า การพัฒนาโครงการต่างๆ เกิดจากการสั่งการจากเบื้องบน (Top-down Approach) ทำให้ไม่ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งประชาชนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจเหตุผลของภาครัฐจึงไม่ปฏิบัติตามคณะกรรมการองค์การสหประชาชาติเห็นความสำคัญของปัญหานี้ จึงได้กำหนดบทบาทของประชาชนปรากฏในแผนปฏิบัติการที่ 21 (Agenda 21) ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการเพื่อให้เกิดการดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างยั่งยืนได้กำหนดให้ "การมีส่วนร่วมของประชาชน" เป็นกลยุทธ์สำคัญของแผนดังกล่าว และให้คำนิยามว่า "เป็นการให้โอกาสแก่สมาชิกของชุมชนเท่าเทียมกันใน การเข้าร่วมประโยชน์จากการพัฒนาและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม" (สุริพร พงษ์พานิช, 2544)

เทศบาลเมืองเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่อาศัยหลักการปกครองแบบกระจายอำนาจ ซึ่งมีพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) เป็นกฎหมายรองรับได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ และด้วยการที่พระราชบัญญัติเทศบาลได้จัดตั้งขึ้นตามนโยบายรัฐบาลในเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น เพื่อต้องการให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเอง และตัดสินใจในการบริหารกิจการเทศบาลได้ด้วยตนเอง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552) ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้การบริหารงานและการดำเนินการต่างๆ ของการบริหารเทศบาลประสบผลสำเร็จได้ดี คือ การบริหารจัดการที่ดี ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยประชาชนในท้องถิ่นที่เทศบาล มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเอง ถือได้ว่าเป็นเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจที่แท้จริง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ดังที่ทราบกันดีว่า เมื่อสถานที่ใดที่หนึ่งกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวจะเกิดการกระจายรายได้ในท้องถิ่นนั้นทำให้คนท้องถิ่นมีงานทำมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ในระบอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น คนท้องถิ่นจำนวนน้อยมากที่จะได้รับประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย ส่วนใหญ่มักจะเป็นคนงาน ลูกจ้างในเขตอุทยาน หรือเป็นแรงงานในโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหารใหญ่ๆ ที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่มาจากนักธุรกิจ คนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อยอาจลงทุนได้เพียงร้านค้า ร้านอาหารขนาดเล็ก สัดส่วนการกระจายรายได้ลงสู่คนท้องถิ่นจริงๆ จึงมีน้อย การที่จะทำให้คนท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์มากขึ้น จะต้องกระตุ้นให้เกิดการรวมตัวเป็นกลุ่มดำเนินกิจกรรมและธุรกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเอง โดยสมาชิกในชุมชนต้องร่วมมือกันบริหารจัดการและสานให้เกิดขึ้น ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) โฮมสเตย์ (Home stay) เปิดโอกาสให้คนท้องถิ่นบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชนเอง ซึ่งเป็นการจัดการธุรกิจชุมชน (Community Business) (สุริพร พงษ์พานิช, 2544)

พันธกิจของเทศบาลเมืองชะอำ คือ จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตจัดระเบียบชุมชน / สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย การวางแผน การส่งเสริมการ

ลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การบริหารงานท้องถิ่น (เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี, 2557)

ดังนั้นจากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นมูลเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดแผนพัฒนาการบริหารจัดการท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองมีทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนจุดมุ่งหมายของเทศบาลเมืองชะอำ และประชาชนร่วมกัน นอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการมอบภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลให้มีคุณภาพสูงขึ้น ทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังส่งผลให้ประชาชนในชนบทที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของเทศบาล รวมไปถึงเป้าหมายในการพัฒนาของประเทศตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไปในอนาคต

ปัญหาวิจัย (Research Problem)

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำอยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ
3. ประชาชนซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพรายได้ต่อเดือน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำมีส่วนร่วมแตกต่างกันหรือไม่
4. ปัญหาอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำที่จำเป็นต้องแก้ไข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ

วิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จะดำเนินการภายใต้ขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

1.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

1.2.1 ปัจจัยภายใน ได้แก่

- 1) ทศนคติต่อการท่องเที่ยว
- 2) ความตระหนักถึงประโยชน์ต่อส่วนรวม
- 3) ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

1.2.2 ปัจจัยภายนอก ได้แก่

- 1) การได้รับรู้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
- 2) แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ
- 3) การสนับสนุนจากภาครัฐ

1.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

การคิดค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา

1.3.1 การวางแผน

1.3.2 การตัดสินใจ

1.3.3 การดำเนินโครงการ

1.3.4 การติดตามและประเมินผล

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี รวมจำนวน 27 หมู่บ้าน

3. ขอบเขตด้านประชากร โดยประชากรที่ศึกษานี้ คือ ประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ รวมทั้งสิ้น 34,109 ราย

4. ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยได้วางแผนทำการศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคม 2556 ถึงเดือนธันวาคม 2556 รวมระยะเวลา 6 เดือน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 27 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 34,109 ราย

2. กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการคัดเลือกจากประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ทั้งหมด จำนวน 395 ราย การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจะใช้ความน่าจะเป็น โดยการจับฉลากรายชื่อของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านที่ศึกษา และนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล และตอบคำถามได้จำนวนที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและพัฒนาคุณภาพในลักษณะการใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาล จากหนังสือ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหา นำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและรายละเอียดที่จะศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ยกร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับรายละเอียดที่กำหนดไว้ รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ในแบบสอบถาม หลังจากร่างแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบความชัดเจน ความถูกต้องของการใช้ภาษา เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาจะได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อวัดความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (reliability consistency) ก่อนทำการเก็บข้อมูลจริงนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา โดยทดสอบจากประชากรจำนวน 30 ราย นำผลจากการสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ตามวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient of alpha หรือ Cronbach) คำนวณได้จากสูตร

$$\alpha \text{ หรือ } r_\alpha = \frac{n}{n-1} \frac{[1 - \sum s_i^2]}{s^2}$$

เมื่อ α หรือ r_α = ค่าความเชื่อถือได้

n = จำนวนข้อคำถาม

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนข้อคำถามที่ i

s^2 = ความแปรปรวนของคะแนนข้อคำถามทั้งหมด

i = 1, 2,....., 30

ทั้งนี้ เมื่อคำนวณตามสูตรดังกล่าวต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่ามากกว่า 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความเชื่อถือได้ พร้อมทั้งจะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ โดยนำแบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในแต่ละส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รวบรวมข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวจากเอกสารของเทศบาล แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วมของประชาชน และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับคืนมาให้แก่ผู้ศึกษาโดยตรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe)

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อมูลที่ได้นำมาเสนอในลักษณะการพรรณนาวิเคราะห์ (analysis description)

ผลการวิจัย

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยรวม

การมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา	2.98	0.72	ปานกลาง	1
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	2.75	1.09	ปานกลาง	4
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.73	0.97	ปานกลาง	5
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ	2.84	0.89	ปานกลาง	3
ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	2.88	1.01	ปานกลาง	2
รวม	2.84	0.88	ปานกลาง	

การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้นปัญหาและสาเหตุของปัญหามากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และด้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ของปัจจัยภายใน

ตัวแปร	ทัศนคติต่อการท่องเที่ยว	ความตระหนักถึงประโยชน์ต่อส่วนรวม	ความตระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	รวม
การคิดค้น	0.699**	0.681**	0.645**	0.718**
การวางแผน	0.818**	0.839**	0.788**	0.867**
การตัดสินใจ	0.845**	0.808**	0.832**	0.881**
การดำเนินโครงการ	0.859**	0.836**	0.827**	0.894**
การประเมินผล	0.923**	0.891**	0.901**	0.962**
รวม				0.928**

**P<0.01

ความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ของปัจจัยภายใน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ($r = 0.718$) มีความสัมพันธ์ระดับสูง ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ($r = 0.867$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ($r = 0.881$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ($r = 0.894$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ($r = 0.962$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ของปัจจัยภายนอก

ตัวแปร	การได้รับรู้ข่าวสารและ การประชาสัมพันธ์ด้าน การท่องเที่ยว	แรงจูงใจทาง เศรษฐกิจ	การสนับสนุน จากภาครัฐ	รวม
การคิดค้น	0.669**	0.746**	0.710**	0.750**
การวางแผน	0.817**	0.807**	0.791**	0.852**
การตัดสินใจ	0.874**	0.831**	0.803**	0.884**
การดำเนินโครงการ	0.838**	0.863**	0.847**	0.899**
การประเมินผล	0.886**	0.910**	0.927**	0.961**
รวม				0.931**

**P<0.01

ความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ของปัจจัยภายนอก พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก ($r = 0.750$) มีความสัมพันธ์ระดับสูง ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก ($r = 0.852$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก ($r = 0.884$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก ($r = 0.899$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก ($r = 0.961$) มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

เปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วม	เพศ				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	(n = 194)		(n = 201)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้น						
ปัญหาและสาเหตุของปัญหา	2.98	0.71	2.98	0.73	-0.03	0.97
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	2.59	0.98	2.89	1.18	-2.69**	0.007
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.64	0.89	2.82	1.03	-1.82	0.069

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การมีส่วนร่วม	เพศ				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	(n = 194)		(n = 201)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนิน						
โครงการ	2.80	0.85	2.87	0.93	-0.81	0.416
ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและ						
ประเมินผล	2.81	0.95	2.94	1.07	-1.29	0.196
รวม	2.77	0.81	2.90	0.94	-1.53	0.126

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกตามเพศ ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการวางแผน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

อายุ		ต่ำกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36-45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.66	2.83	3.00	2.71
ต่ำกว่า 25 ปี	2.66	-	-.1736	-.3460	-.0536
25-35 ปี	2.83	-	-	-.1725	.1200
36-45 ปี	3.00	-	-	-	.2925
46 ปีขึ้นไป	2.71	-	-	-	-

จำแนกตามอายุ พบว่า การมีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	มัธยมศึกษา หรือ เทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า
		2.41	2.31	3.03
ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	2.41	-	.1035	-.6254*
มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	2.31	-	-	-.7289**
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	3.03	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือ ต่ำกว่ากับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

อาชีพ	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง/ เกษตรกรกรรม	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	ไม่ได้ประกอบ อาชีพ
		2.89	2.97	2.05	2.66
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2.89	-	.0748	.9170**	.3121
รับจ้าง/เกษตรกรกรรม	2.97	-	-	.8422**	.2372
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2.05	-	-	-	-.6049*
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.66	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กับผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับ

ราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้าง/เกษตรกรกรรม กับอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	10,001– 15,000 บาทต่อเดือน	มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน
	$\bar{X}$	2.69	2.62	3.06	2.95
ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	2.69	-	.0805	-.3662	-.2561
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	2.62	-	-	-.4467*	-.3365
10,001– 15,000 บาทต่อเดือน	3.06	-	-	-	.1101
มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	2.95	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำ		ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	10-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
	$\bar{X}$	2.35	2.96	3.42	2.86
ต่ำกว่า 5 ปี	2.35	-	-.6107*	-1.0726**	-.5111**
5-10 ปี	2.96	-	-	-.4619	.0996
10-15 ปี	3.42	-	-	-	.5616*
มากกว่า 15 ปี	2.86	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

จำแนกตามระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำต่ำกว่า 5 ปี กับ 5-10 ปี และมากกว่า 10-15 กับมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ต่ำกว่า 5 ปี กับ 10-15 ปี และมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สภาพปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ

1. ข้อปัญหา หรืออุปสรรค ในการปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำ

การจราจรในช่วงเทศกาลติดขัดมาก งบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งต่างๆในเขตเทศบาลชะอำมีน้อย ขาดการปลูกฝังบุคคลในท้องถิ่นเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลรักษาความสะอาดเพิ่มการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มากขึ้น เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเทศบาลและข้าราชการส่วนท้องถิ่น คนในท้องถิ่นไม่มีความสามัคคี จึงยากแก่การพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำ

ควรมีงบประมาณมาสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพของ ชุมชน และเยาวชนในชุมชน ควรมีการจัดระเบียบรถ และอำนวยความสะดวกด้านการจราจร เทศบาลเปิดช่องรับฟังความคิดเห็น ให้เทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน หาแนวทางในการทำให้คนในท้องถิ่นมีความรักและสามัคคีกัน ควรมีรถโดยสารขนาดเล็กวิ่งรอบเมือง ควรมีห้างสรรพสินค้า จัดระเบียบการร้านขายสินค้าใหม่ให้เป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

สรุปผลการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้ ประชาชนมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมในการคิดค้นปัญหาและสาเหตุของปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2. ปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.928$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้าน การท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.931$)

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเทศบาลและข้าราชการส่วนท้องถิ่น

อภิปรายผล

ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมด้านการคิดค้นปัญหาและสาเหตุของปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาประชาชนในเขตเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดูแลรักษาและด้านการค้นพบสาเหตุของปัญหา อยู่ในระดับสูง ด้านการปฏิบัติงาน ด้าน การวางแผนดำเนินงาน และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และ พระไพฑูรย์ อารัมภรัตน์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมทางพุทธศาสนา กรณีศึกษาเขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปคือ 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมทางพุทธศาสนา ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมดำเนินงาน การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยภายในมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้าน การท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.928$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้าน การท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ ระดับสูงมาก ($r=0.931$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรสร เพ็งสกุล (2551) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ: ศึกษากรณีลุ่มน้ำ สาขาคลองปะเหลียน จังหวัดตรัง ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 6 ด้าน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน อาชีพหลัก การดำรงตำแหน่งในชุมชน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ และส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำสาขาคลองปะเหลียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจิตติมา อุดมศรี (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยสรุปคือ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพครอบครัว การรับรู้ข่าวสาร และระยะเวลาในการอาศัยในพื้นที่

ความแตกต่างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชน ในแผนพัฒนาท้องถิ่นด้าน การท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวรรยา ซื่อเลื่อม, ชลธิชา เชียงหลิว และภาวิณี บัวเรือง (2555) ได้ศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านสหกรณ์และชุมชนบ้านชายทะเล จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษาไม่มีผลต่อส่วนร่วมในการในการอนุรักษ์ป่าชายเลน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา หรือต่ำกว่ากับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มี

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา จันทวารา (2545) ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมของสภาตำบล โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กัน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำต่ำกว่า 5 ปี กับ 5-10 ปี และมากกว่า 10-15 กับมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการเข้าอยู่อาศัยในเขตเทศบาลเมืองชะอำ ต่ำกว่า 5 ปี กับ 10-15 ปี และมากกว่า 15 ปี มีส่วนร่วมในแผนพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวรรยา ชื่อเลื่อม, ชลธิชา เชียงหลิว และภาวิณี บัวเรือง (2555) ได้ศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านสหกรณ์และชุมชนบ้านชายทะเล จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ปัญหา หรืออุปสรรค ในการปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองชะอำ พบว่า งบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งต่างๆในเขตเทศบาลชะอำ มีน้อย ขาดการปลูกฝังบุคคลในท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลรักษา ความสะอาด เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเทศบาลและข้าราชการส่วนท้องถิ่น คนในท้องถิ่นไม่มีความสามัคคี จึงยากแก่ การพัฒนา ข้อเสนอแนะ ควรมีงบประมาณมาสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพของ ชุมชน และเยาวชนในชุมชนควรมีการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับงานวิจัย ของเกริก เชื้อตาพลอย (2554) ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ใช้น้ำต่อ การบริหารจัดการน้ำชลประทานของโครงการชลประทานบุรีรัมย์ อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ใช้น้ำต่อการบริหารจัดการน้ำชลประทานโครงการชลประทานบุรีรัมย์ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องการให้เจ้าหน้าที่แจ้งข้อมูลข่าวสารด้านงานชลประทาน ทั้งนี้เนื่องจากการประชาสัมพันธ์งานด้านชลประทานของโครงการชลประทานไม่ทั่วถึง ทำให้เกษตรกรขาดความเข้าใจงานด้านชลประทาน การดำเนินงานด้านชลประทานจึงมักไม่ได้รับความร่วมมือ การดำเนินงานด้านชลประทานจึงไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประกอบกับงานด้านชลประทานมีความซับซ้อนมาก การสร้างความเข้าใจกับเกษตรกรจึงมีความจำเป็นมาก และเพชรอำไพ มงคลจิระเดช และคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ในแผนฟื้นฟูอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธารและป่าชุมชน เขื่อนศรีนครินทร์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ทัศนคติในการมีส่วนร่วมของชุมชน ชุมชนขาดความตระหนักในประโยชน์ของโครงการ ทัศนคติและรูปแบบการบริหารงานชุมชนสัมพันธ์และความรับผิดชอบต่อสังคมของ กฟผ. และการเลือกโครงการเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนของ กฟผ. แนวทางการแก้ไขคือ การหาแนวร่วมที่มีอิทธิพลกับชุมชน การนำบุคคลภายนอกมาให้ความรู้และจัดเวทีเสวนาร่วมกับชุมชน การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของแผนงาน และการลงพื้นที่ด้วยจิตอาสาเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่างบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งต่างๆในเขตเทศบาลชะอำ มีน้อย ขาดการปลูกฝังบุคคลในท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลรักษา ความสะอาด เทศบาลไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ผู้มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกเทศบาลและข้าราชการส่วนท้องถิ่น คนในท้องถิ่นไม่มีความสามัคคี ยากแก่การพัฒนา จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เทศบาล หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควรมึงบประมาณมาสนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน และเยาวชนในชุมชน
2. เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน หาแนวทางในการทำให้คนในท้องถิ่นมีความรักและสามัคคีกัน
3. เทศบาลควรมีรถโดยสารขนาดเล็กวิ่งรอบเมือง มีห้างสรรพสินค้า และมีการจัดระเบียบร้านขายสินค้าใหม่ให้เป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจน
4. เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ให้ประชาชนทราบมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพชุมชน ในการปลูกฝังบุคคลในท้องถิ่นให้มีสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
2. ศึกษาวิธีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ไกรสร เพ็ญสกุล. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ: ศึกษากรณีลุ่มน้ำสาขาลองปะเหลียน จังหวัดตรัง. สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 8 กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

เกริก เชื้อตาพลอย. (2554). ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ใช้น้ำต่อการบริหารจัดการน้ำชลประทานของโครงการชลประทานบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

จิตติมา อุดมศรี. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ.วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 5, No 3.

ธนาศิลป์ เลี้ยวทอง. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน: กรณีศึกษาอำเภอดงไผ่ จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- พระไพฑูริย์ อารัมภรัตน์. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกิจกรรมทางพุทธศาสนา กรณีศึกษา เขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 6, No 1 (2013).
- วิไลลักษณ์ สุจิตตานนท์. (2552). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาประชาชนในเขตเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ สด.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- เพชรอำไพ มงคลจิระเดช, และคณะ. (2557). กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ในแผนฟื้นฟูอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำลำธารและป่าชุมชน เขื่อนศรีนครินทร์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 7, No 1 (2014).
- สรวรยา ชื่อเลื่อม, ชลธิชา เขียงหลิว และภาวิณี บัวเรือง. (2555). การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการ อนุรักษ์ป่าชายเลน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านสหกรณ์และชุมชนบ้านชายทะเล จังหวัดสมุทรสาคร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี.
- สุนันทา จันทวรา. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดคูเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุริพร พงษ์พานิช. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชน" บทบาทใหม่ของประชาชนกับการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน. ค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2556, จาก <http://conservation.forest.ku.ac.th/>.

ภาษาต่างประเทศ

- Kraisorn Phengsakul (2551). Peoples Participation to word Management of Water Resources : A Case Study of Subbasin Palain Changwat Trang. Water Resources Regional office, 8 Department of Water Resources Ministry of Natural Resources and Environmen.
- Kreag Chueataploy. (2554). Opinions of Irrigated Water Users towards Irrigation Water Management of Buriram Irrigation Project in District, Buriram Province. Master of Public Administration, Buriram University.
- Thitima Udomsri. (2012). People's Participation in Local Administration: Case Study of Tambon Naikhleng Bangplakot Administration Organization, Phrasamut Chedi, Samutprakarn, Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 5, No 3.
- Thanasil Seawthong. (2553). People's Participation in the Local – Village Level Administration: A Case Study of Takbai District, Narathiwat Province. Master of Public Administration, Sukhotatammarach University.
- Praphaitoon Arrumparut. (2013). LEVEL OF PEOPLE PARTICIPATION TO BUDDHIST ACTIVITIES : A CASE STUDY IN TAWEEWATTANA DISTRICT, BANGKOK. Veridian E-Journal, Silpakorn University, Vol 6, No 1 (2013).

- Wilailug Suwajittanon. (2552). **People's Participation in Management to travel Conservation : The Case Study of people in Phra Nakhon Si Ayutthaya city, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province.** Thesis Tumasart University Bangkok.
- Phetumphai Mongkoljiradach and Other. (2014). Community Participation Building Process in Headwater Forest and Community Forest Restoration and Conservation Plan of Srinakarin Dam Electricity Generating Authority of Thailand. **Veridian E-Journal, Silpakorn University**, Vol 7, No 1 (2014).
- Savanya Saeleam, Chonticha Siangliew and Pawinee Buareang. (2555). **Local Community Participation in Mangrove Forest Conservation: The Case Study of BaanSahakorn and Baan-Chaytalay, Samutsakorn Province.** Faculty of Management Science, Silpakorn University.
- Sunanta Juntawara. (2545). **People's participation in Tourism Development HardKudae, Maeng District, Ubon Rat Chathani Province.** Term Paper Master of Arts. Chaingmai University.
- Surepon Phongpanich. (2544). **People's participation "people's new character with Tourism permanent".** To find 13 August 2013, from <http://conservation.forest.ku.ac.th/>.